

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австріи:	для России:
ва цѣлый рѣкъ . . . 12 ар.	на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл.
на повъ року . . . 6 ар.	на повъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 ар.	на чверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотеки“:	съ дод. „Библиотеки“:
на цѣлый рѣкъ . . . 16 ар.	на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл.
на повъ року . . . 8 ар.	на повъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар.	на чверть року . . . 4 рубл.
на самѣ додатокъ:	на самѣ додатокъ:
на цѣлый рѣкъ . . . 5 ар.	на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл.
на повъ року . . . 2-50 ар.	на повъ року . . . 2-50 р.
Для Заграничъ, окрѣжь России:	
на цѣлый рѣкъ . . . 15 ар.	
на повъ року 7-50 ар.	
на чверть року 3-75 ар.	
съ дод. „Библиотеки“:	на самѣ додатокъ:
на цѣлый рѣкъ . . . 19 ар.	на цѣлый рѣкъ . . . 6 ар.
Подьянокъ чело коштуе 12 кр. а. в.	

Выходитъ во Львѣвъ що Вторника, Четверга и Суботы (крѣзь рускихъ святыхъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣднаго дня каждого мѣсяца.

Редакция „Администрація“ подѣ Ч. 44 ул. Галицка.

Репозитъ закупаютъ лишь на попередне застереженне. Угрозеня принимаются по цѣвѣ 6 кр. бѣтъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Репозитъ и неопечатаный вольный бѣтъ порта.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львѣвъ: Администрация „Дѣла“, У Вѣднѣ: Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а.; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкобургѣ: M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ: Agence Havas. Въ Россіи: Редакция „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ: Дерibasовская ул., д. Ралли 9.

Ч. 109.
Г. Р. К. В.

РУСИНЫ ВЫБОРЦЫ!

И зновъ настала для насъ важна пора, — пора выборовъ до рады державной у Вѣднѣ. Зновъ приходится намъ всѣмъ, у кого есть руске сердце, постояти за себе, за нашу рускій народъ.

Селяне Галицкѣй, якъ Русины такъ и Поляки, мають выбрати 27 пословъ, котрихъ-бы у Вѣднѣ на Радѣ такъ Наймиловѣйшому Монарху якъ Его министрамъ и другимъ послать зъ другихъ краѣвъ австрійскихъ давали знати, що нашимъ селянамъ есть на потребу, въ чѣмъ-бы имъ помочи можна, въ чѣмъ улекшити, а які кривды ихъ належало-бы чимъ скорше усуунити.

Рускій селяне, шо жиютъ отъ рѣки Сяну на всходѣ сонця по Збручъ и Черемношъ, мають въ своихъ 17 рускихъ округахъ выборчихъ выбрати своихъ **17 рускихъ пословъ.**

Сего права не смѣе имъ нѣхто сперти апы не годенъ отобрати. Розходитъ лишь о то, якъ наші селяне рускій то право для себе зумбуютъ використати.

Не першпина вправдѣ рускому селянинови ставати до выборовъ и боронити своихъ справъ селянскихъ. Передъ 12 роками рускій селяне русились такъ красно и такъ добре походили коло своего дѣла, шо выбрали 16 рускихъ пословъ! Инакше сталося передъ 6 роками. Тогда многи зъ нихъ далися збити на злу дорогу и выбрали на Радѣ державной до Вѣднѣ лишь 3 пословъ, а въ многихъ округахъ зыскали посольство для себе польскій паны.

Чи отъ того рускимъ селянамъ сталося лѣпше, судѣтъ самій. Такъ однакожь дальше бути не може.

Въ кождой державѣ, де есть конституція, буває такъ, шо лишь той має, што самъ про себе дае. Будутъ наші селяне хлѣборобы добре дбати про себе при новыхъ выборахъ, выберутъ они зновъ 16 або 17 своихъ рускихъ пословъ, людей розумныхъ, щирыхъ та бодрыхъ, то и самымъ имъ муситъ стати лѣпше.

Для того то тепершнина пора такъ дуже важна! Переспимо еи, не станемо всѣ разомъ, якъ братя, якъ сыны одной матери Руси, рука въ руку до выборовъ; не выберемо своихъ рускихъ пословъ, — то на 6 лѣтъ скривдимо самѣ себе дуже тяжко. И нѣчого не помогутъ намъ тогда жалѣ и шарканы, бо якъ собѣ хто постелитъ, такъ и выспитъ!

Щобы однакожь знати, кого рускій выборцѣ мають выбрати своимъ посломъ до Вѣднѣ, на те зобралися, якъ и давнѣйше бывало, львѣвскій Русины въ одну громаду въ **головной комитетъ выборчий,** порозумѣлися съ мужами доверія по нашихъ селахъ та мѣсточкахъ, а порозумѣвшись вызначили въ цѣломъ краю найрозумнѣйшихъ и найбодрѣйшихъ мужевъ-Русиневъ, щирыхъ и прихильныхъ для селянъ-хлѣборобовъ, и тыхъ поставили Вамъ передъ очи и на тыхъ **голосуйте вы честній выборцѣ рускій съ повнымъ доверіемъ!**

Русины львѣвскій не зрадятъ Васъ! Они не бѣтъ вчера працюють надъ добромъ руского народа, они якъ ты неустрашимый воины стоятъ заедно на сторожи вашихъ правъ и свободъ и не допустятъ и нынѣ, шо въ васъ што-небудь скривдится.

Рускій выборцѣ! Слушайте своихъ братевъ Львѣвскихъ, а не давайтесь на підмову тыхъ, шо ажъ шо-ино теперь приходять до васъ та кличуть васъ своими „братцами“, а вчера ще про-васъ и знати не хотѣли. Не вѣрте ихъ солодкимъ словамъ, котрыми прирѣкають вамъ золотѣ горы, бо се грушки на вербѣ. Най ваше честне око руске и не гляне въ ту сторону, де підмановъ васъ Юда, а крый Боже, не дайтеся на его лукаву підмову. Вы честній господарѣ, спокоивчій властители той святой земли, вы не потребуєте чужой ласки, вамъ по закону належитъ ваше право и нѣхто его отъ васъ не откупитъ.

Бували такі тяжкѣ та сумнѣ часы, часы темноты, шо Русинъ мало дбавъ про свое право, але нынѣ — нынѣ бѣтъ просвѣченый, умный та розумный досвѣдомъ. Нынѣ не зрадытъ бѣтъ своєю рускою отчины, а приступитъ до выборовъ достойно и смѣло и съ чистою совѣстею *отдастъ свой голосъ лишь на руского кандидата!*

И Русинови муситъ на Божѣмъ святѣ стати такъ добре, якъ другимъ народамъ. Русинъ не гѣрний отъ другихъ. Русинъ такій-же вольный обыватель и нынѣ знае бѣтъ добре, шо ему належитъ. А если ему чога не достае, то на те бѣтъ выбере своего руского посла, чоловічка своей кости и крови, шобы той на радѣ державной у Вѣднѣ передъ лицомъ Монарха, передъ министрами и послами другихъ народѣвъ австрійскихъ о все свое упомнувся.

Тому то, братя селяне и вы всѣ честній выборцѣ рускій, призываемо васъ приступити до великого дѣла выборовъ *съ уваженьемъ на Бога честно и праведно, съ полною свѣдомостею свои силы, бодро и смѣло, якъ подобае народови рускому на его земли въ его бтчикѣ.*

Съ Богомъ рускій люде на добрый подвигъ, на гараздъ руского роду и на его славу!

Живо и смѣло до дѣла — а побѣда наша! Съ нами Богъ, разумѣйте языцы и покoriaйтеся, яко съ нами Богъ!

У Львѣвъ, въ мѣсяци цѣвтно 1885 р.

Отъ Головного руского Комитету выборчого.

Яковъ Шведикнй,
предсѣдатель.

Юліанъ Романчукъ и Дрѣ Исидоръ Шараневичъ,
заступники предсѣдателя.

Дрѣ Иванъ Литинскій и Володимиръ Подляещкій,
секретарѣ.

До нашихъ выборцовъ!

Два дни дѣлятъ ще насъ отъ рѣшучой хвилѣ, въ котрой цѣлый галицко-рускій народъ покликати має своихъ заступниковъ, поставити має своихъ речниковъ на цѣлый шестилѣтній періодъ до ареопагу цѣлои монархи. Два дни ще — патриотичной огненной пробы для рѣшенныхъ, намьслу для нерѣшенныхъ. До сихъ послѣднихъ откинуемось передовѣсмъ съ всею умилностею, съ цѣлымъ усердіемъ и ревностею, яка стоитъ такъ великого дѣла: най ще въ послѣдній хвилѣ рѣшатся на гараздъ руского имени, на честь и славу батьковъ своихъ и дѣтей, най не беруть важкой отвѣчалности и не звертають на себе смѣху и глуму противниковъ, сусѣдовъ, села, повѣта, цѣлои руской землѣ, шо нынѣ ще глядитъ на нихъ якъ тоскна мати на свою рѣдню, а завтра пальцемъ показувати може, и проклинати якъ зрачковъ...

Опѣсля кличемо до всѣхъ выборцовъ якъ широка галицко-русская земля, кличемо — а голосъ нашъ най полине хвилями Дуѣстра, Прута, Быстрицѣ, Дмницѣ, Серета, Сяну и Липы, най отобѣеся о широкій скелѣ Бескиду и скрѣпленный загомонитъ по всѣхъ ланахъ галицкой землѣ, кличемо голосомъ пророка: **не бѣйтеся!**

Не бѣйтеся, бо дѣло, за котре стати маєте, чисто и праведно, якъ ваше имя. Вашъ голосъ стати має за свою голову, свою рѣдню, свою стѣху, свою землю, свою долю, свое право, кровію выбороне и нѣхто въ свѣтѣ не посмѣе вамъ его отобрати! Не бѣйтеся, рускій борць, а станьте радше такъ, шобы въ будуще васъ боялися! Не бѣйтеся навѣту тыхъ, котрыхъ въ совѣсти мы першій бажали-бы пошановати. Не мы тому виноватѣ, шо воля ихъ роздѣлилася съ волею народа, — отвѣчалность най спаде на тыхъ, шо тоє роздвоене выкликали, шоць насъ въ борбѣ раздѣлти и лѣкше побѣдти...

Якъ вѣрнй мы Великой Династии нашой, якъ вѣрнй мы Святѣйшому Престолови Римскому, такъ само вѣрнй остаемо и своему Народови, котрый въ нынѣшнихъ выборахъ по разъ першій самъ прилюдно заявляє свою волю. Въ двохъ періодахъ давнѣйшихъ выжидавъ якъ малолѣтний до послѣдней хвилѣ именованя собѣ заступниковъ — симъ разомъ зьорганизувався самъ въ велике политичне тѣло и по зрѣлой розвазѣ поставивъ собѣ заступниковъ такихъ, котрыхъ въ значной части бачивъ, слухавъ и вѣру ихъ политичну на скрѣзь пѣзнавъ.

Тожъ и надѣяться належитъ, шо той народъ покаже и въ послѣдней хвилѣ свою политичну зрѣлость и якъ одинъ мужъ стане неустрашимо, три миліоны головъ — за своими избранными.

Мы супокѣвно выжидаемо рѣшучой хвилѣ. Все, шо было въ силѣ нашой, мы не залишили нѣчого. Мы, шо сила наставаля на тоє, шобы потворились комитеты провинціональнй и шоць ти самѣ, значючъ лѣкше якъ хто иншій свои потреби и своихъ людей, ставили собѣ кандидатѣвъ.

За нашою радою поїшовъ въ преблѣнній части рускій центральный комитетъ выборчий — и его дѣло было въ цѣлой акцій дѣйстви боьше дѣломъ единачого судій, якъ рѣшающей верховной власти. Тому-жь хто намъ закнне, шо наші кандидаты накинѣи якимисъ обществами-товариствами зъ горы, — скаже неправду. Наші кандидаты — избраники самого народа. Съ радѣстнымъ одушевленьемъ мы приглядялися, якъ многи зъ тыхъ кандидатѣвъ, понимаючи зрѣло свою задачу, ставали передъ своими выборцами въ Калущи, Долинѣ, Бѣбрцѣ, Тернополи, Самборѣ, Золочевѣ, Бродяхъ, Бережанахъ, съ радѣстнымъ одушевленьемъ мы сконстатували, якъ тремтѣли до нихъ сердца выборцовъ, — однимъ сло-

вомъ: сѣйба була щира и добра — живо въ рукахъ Божихъ. Якій-небудь буде выхѣлъ выборчий, мы и народъ нашъ зробили все, шо було въ рукахъ нашихъ.

На послѣдокъ ще одно. Чога не бувало доси на нашой землѣ, въ многихъ повѣтахъ стають наші выборцѣ не толькы противъ своихъ звѣстныхъ противниковъ, але и одинъ братъ рѣднй противъ рѣдныхъ. За одними стоитъ лише правда, нынѣ густо-часто, якъ зъ досвѣду знаемо, беззружна, — за другими сила... Маємо въ Божѣ надѣю, шо побѣдитъ — правда!

Въ томъ увѣреню подаемо листу кандидатѣвъ, уложени пошла оповѣченыхъ вже рѣшенъ центрального комитету, змодификовану пѣзнѣйшими фактами (въ округахъ Станиславѣвъ и Тернопѣль) и доповнену въ тыхъ округахъ, де центральный комитетъ полицивъ бувъ выборъ кандидата комитетамъ повѣтовымъ (Бережаны, Ярославъ и Коломыя):

1. На округъ Калущь-Долина-Бѣбрка п. **Юліанъ Романчукъ**, професоръ руской гимназии у Львѣвъ.
2. На округъ Стрый-Дрогобычь-Жидачѣвъ п. **Василь Ковальскій**, совѣтникъ двору у Вѣднѣ.
3. На округъ Золочѣвъ-Перемишляны п. **Лонгинъ Рожанковскій**, совѣтникъ суду въ Золочевѣ.
4. На округъ Львѣвъ-Городокъ-Яворѣвъ п. **Василь Нагѣрный**, директоръ „Народной Торговлѣ“ у Львѣвъ.
5. На округъ Бережаны-Пѣдгайць-Рогатинь дрѣ **Дамянъ Савчакъ**, ц. к. адьюнктъ въ Бережанахъ.
6. На округъ Чортковѣ-Бучачь о. **Николай Галушинскій**, парохъ въ Дзвинячи.
7. На округъ Тернопѣль-Збаражь-Скалать о. **Николай Сѣчинскій**, парохъ въ Чернихѣвцахъ.
8. На округъ Сокаль-Рава-Жовковѣ п. **Василь Ковальскій**, совѣтникъ двору у Вѣднѣ.
9. На округъ Гусятинь-Теребовля дрѣ **Исидоръ Шараневичъ**, професоръ университету у Львѣвъ.
10. На округъ Броды-Камѣнка о. **Іоанъ Сѣрко**, парохъ въ Галяхъ старобродскихъ.
11. На округъ Самборѣ-Старе мѣсто-Турка дрѣ **Николай Антоневичъ**, професоръ гимназии въ Перемишляхъ.
12. На округъ Перемишль-Мостиска-Добромилъ п. **Денисъ Сѣнкевичъ**, директоръ „Аціенды“ у Вѣднѣ.
13. На округъ Коломыя-Снятынъ-Косѣвъ о. **Іоанъ Озаркевичъ**, парохъ въ Болеховѣ.
14. На округъ Ярославъ-Цѣшанѣвъ п. **Наталь Вахнянинъ**, професоръ руской гимназии у Львѣвъ.
15. На округъ Станиславѣвъ-Богородчаны-Надворна-Товмачь дрѣ **Юліанъ Пелѣшь**, поминать-ещекопъ станиславѣвскій.
16. На округъ Залѣшки-Борщѣвъ-Городенка п. **Михаиль Кульчицкій**, ц. к. адьюнктъ въ Борщевѣ.
17. На округъ Сяцкъ-Березѣвъ-Льско нема доси кандидата.

Рухъ выборчий.

Польскій центральный комитетъ выборчий поставивъ кандидатомъ на округъ Сокаль-Жовковѣ-Рава сов. Децькевича.

Той-же комитетъ поручивъ Parade-Ruthen-а п. сов. Турьянского на кандидата зъ округѣвъ боьшихъ посѣлостей. Есть се очевидно доказь признания за то, шо п. Турьянскій зрѣкою кандидатуры въ Бережанахъ на корпоть гр. Романа Потоцкого, сына графа Альфреда, предсѣдателя центрального комитету польского.

разомъ съ патриотичними виборцями селянами
отдати свой голосъ на кандидата руского цен-
трального комитета, п. Юліана Романчука! —
Выборецъ.

Зъ Долины пишутъ намъ: Въ четверть
явился кандидатъ руского комитета центрального
посолъ Юліанъ Романчукъ въ Долині пер-
едъ виборцями. Збравлося сто кѣльцедесять вы-
борцѣвъ зъ вѣсѣхъ сторѣнъ повѣта. По кандидат-
ской промовѣ п. Романчука цѣлый зборъ оголо-
силъ его единымъ кандидатомъ зъ загалъной во-
ли народа и съ одушевленьемъ рѣшивъ попара-
ти — лишь его кандидатуру. (Що тамъ вытво-
рюся въ Долині противъ выбору п. Романчука,
то переходить всяке понятие! Писати того однакъ
не можемо, бо вже послѣднимъ разомъ ц. к. про-
кураторія оковѣявала насъ за легкой лишь
намекъ на все тое въ долинѣ зъ Долины. Чита-
тель нехай собѣ самъ досидѣе въ души своей...)

Зъ Калуша пишутъ намъ: Въ пятницу
дня 29 л. мая було заголошено згромаджене вы-
борцѣвъ Калушского повѣта, на котромъ мавъ я-
витися кандидатъ руского комитета, п. Юліанъ
Романчукъ. Явилоса сто кѣльцедесять выбор-
цѣвъ, збравшия въ просторѣи сѣни, прилагаю-
щій до мѣщанской читальни. Коли мали розпача-
тися наряды, выступивъ комисаръ отъ староства,
котре уведомлено о тыхъ зборахъ, хотий устава
того навѣтъ не вымагае, въ повѣтѣ униформѣ и
почавъ читати по польски розпоряджене старо-
ства, розвязуюче калуску мѣщанъ оку
читальню за политичной агитаціи, и
меншо що въ еи локалю отбуваюто наряды о вы-
борахъ. На замѣтъ п. Романчука, що тая справа
не стоить въ связи съ нынѣшнимъ згромаджен-
емъ, отповѣвъ п. комисаръ, що мае безуслов-
не припоручене отчитати розпоряджене ц. к.
старосты до кѣвца и поребити дальшій заря-
дѣвъ. Отже прочитавъ, замкнувъ читальню и
згромаджене виборцѣвъ и завѣзавъ всѣхъ роз-
ходитися. П. Романчукъ запротестувавъ противъ
лученю справы читальни съ справою збору вы-
борцѣвъ, запротестувавъ противъ розвязаню згро-
мадженя виборцѣвъ, до чого власть не мае нѣко-
мо права и противъ ужитю польского языка за-
мѣтъ руского въ розпорядженю ц. к. староства
и въ промовѣ п. комисара. Надармо толкували
декотрі члены читальни, що згромаджене не от-
буваея навѣтъ въ локалю читальни, п. комисаръ
не хотѣвъ навѣтъ нѣкому позволити говорити, бо
казавъ, що мае припоручене нѣкакъ не допустити
до найшшого згромадженя.

Тогда закликавъ калускій купецъ патриотъ
п. Ярославъ Корытовскій: „То я прошу ш. вы-
борцѣвъ до себе!“ — а згромадженіи зачали съ
протестомъ опускати локаль. Рѣвночасно жандар-
мы, котрі стояли на долинѣ съ настромленными
багнетами, стали ити по сходахъ и почали роз-
пыхати людей, вдухихъ цѣлкомъ спокѣино, але
на пересторогу п. Романчука, чтобы не напасту-
вали людей, заховувалися вже спокѣино. Народъ
помимо великого розъяреня въ примѣрѣмъ по-
рядку прѣшловъ до просторого мешканя п. Коры-
товского, выслушавъ съ великимъ одушевленемъ
справозданя п. Романчука зъ его дѣятельности
собойной и дальшой промовы въ справѣ выбору
до рады державной и одоголосно съ энтузіастич-
ными окликами прѣимивъ за единого своего кан-
дидата п. Романчука. Рѣвночасно ухвалено
одоголосно выслати въ имени
120 згромадженыхъ виборцѣвъ, мѣ-
щанъ и селянъ, просьбу до митропо-
лита о откликанье кандидатуры о.
Сѣнгаевича и до самого о. Сѣн., чтобы
въ рѣкоя тожъ кандидатуры. Згромадженіи
выборцѣвъ подали руку, що не дадутся нѣчимъ за-
страшити а будутъ голоуовати тѣлько на п. Ро-
манчука. Выслася также телеграма
до гр. Таефого, а на припадокъ нашон
неудачи прѣготовляеся протестъ.

Зъ Калуша и зъ окрестности одержуемо мно-
жество дописей про всякій неимѣвѣрий и небувалы
у насъ доси при выборахъ факты. Не можемо
однакожъ, помимо найшрѣйшой воли, ихъ мѣ-
стити, бо ц. к. прокураторія конѣискуе наименшу
згадку про якусь нелегальность або прессию ор-
ганѣвъ политичныхъ. Факты тѣи мы ховаемо око-
матеріалъ до пѣзнійшого ужитку. Теперь нехай
намъ буде вѣльно згадати лишь о томъ, що якъ
долинскій староста п. Бушанскій, такъ и калу-
скій п. Свѣтальскій поробили лично визиты дуже
многимъ священникамъ въ повѣтѣ, а калускій ин-
спекторъ школьный п. Мохначій всѣмъ выбор-
цамъ учителямъ. Рѣвножъ нехай намъ буде вѣльно
зконстатовати, що деканъ калускій, о. Губчакъ,
равъ пристрастно и въ такой негоноровый спо-
сѣбъ агитуетъ мѣжъ священниками и селянами про-

тивъ п. Романчука, и таке стягас на себе него-
дованье зъ стороны виборцѣвъ, що саміи свяще-
ники калуского деканату вызывають рускій ко-
митетъ центральный, чтобы въ интересѣ поваги
священства мѣжъ народомъ удаеся до Впр. о.
митрополита съ просьбою о удѣлене якого Wink а
о. деканови, чтобы бодай о одну октаву сиуготивъ
гонъ своей агитаціи... О. Сѣнгаевичъ прѣбывши
до Калуша другого дня Зеленыхъ святѣ, зробивъ
лишь визиты п. старостѣ и о. Губчакови — и не
бачивши анѣ одного виборца на очи, вернувъ на-
задъ до Львова.

Отъ Турки пишутъ намъ: Не вѣдомо ме-
нѣ, чи знаете вы о томъ, що центральный поль-
скій комитетъ виборчій у Львовѣ представляея
не тѣлько яко контора, де можна поодинокимъ,
до того адѣбнымъ або и неадѣбнымъ лицамъ потра-
фити выднати собѣ мандатъ посольскій, но той
комитетъ принимае заразомъ до переведеня такожъ
и инші бѣчній интересы, н. пр. добру женячку
панѣвъ графѣвъ не дуже грѣшныхъ, и т. п. Вѣ-
дома рѣчь, що передъ шести роками тая контора
центральна поставила кандидатуру одного графа
на одинъ округъ виборчій, а то по той единой
причяніи, чтобы той-же графъ мѣгъ легко ожени-
тися. А було то ось якъ. Панъ графъ находив-
ся тогда въ не дуже свѣтлыхъ матеріальныхъ
относинахъ и хотѣвъ за радю своихъ другѣвъ
конче свою долю полѣпшити доброю женячкою, —
отъ такъ, якъ неразъ лучася и неодному не гра-
фови. Ну, пооватали пана графа съ якоюсъ ма-
стною панночкою десь за кордономъ. Интересъ
ишовъ добре, тѣлько панна молода и еи рѣднѣя
хотѣли видѣти молодого пана графа коли вже не
рѣвно богатого, то хотъ мудрого, великого поли-
тика-дипломата. А що провидѣнне Боже окривди-
ло неслыхано пана графа, бо не пять, не два, не
одинъ але менше ще якъ половину одного талан-
ту ему въ роду удѣляло, то зайшовъ великій ду-
же оукъ въ той цѣлой справѣ. Рада въ раду, га,
що робити? — треба було тихцемъ удатися до
центральной виборчон конторы польской у Льво-
вѣ — и тамъ справдѣ вывели п. графа зъ вели-
кого клопота, поставили его кандидатуру на по-
сла до рады державной, рекомендуючи его яко
великого генія, а що при выборахъ було богато
куку въ руку и т. д., то и переведено той вы-
борѣ. По выборѣ на посла п. графъ дѣйство безъ
перешны оженился и якъ же собѣ поѣхавъ здо-
ровъ съ своею жѣночкою свѣтами на вояжъ, то
тѣлько лишь видѣвъ палату думы державной у
Вѣднѣ! Якѣсь тамъ безъумцѣ по часонисяхъ на-
вѣтъ польскихъ завывали п. графа, чтобы ставъ
передъ своими виборцами и здавъ справу зъ ово-
ей посольской дѣятельности. Также дивно жада-
нье! — п. графъ хѣба оповѣдавъ бы своимъ вы-
борцамъ о „miodowych miesiacach“. Мы на то
не цѣкави, — най его тамъ панъ Богъ ратуе!

Якъ передъ шести роками выше згадана
контора оженила добре одного пана графа, такъ
сего року хоче на коштъ нашего повѣта выбор-
чого — чи женити гр. Августа Лося, чи якийсь
интересъ робити, — теперь то не есть ще
вѣсѣмъ добре вѣдомо. Боже домогай пана гра-
фови въ якомъ интересѣ, але що за хосенъ для насъ
зъ того всего?! Графъ Лосъ бувъ передъ кѣль-
кома днями въ Старѣмъ-мѣстѣ и прѣдотвляеся —
гадаете выборцамъ? — де тамъ! — ц. к. уряд-
никамъ и такъ щаро заявивъ: „Ta ja właŝciwie
o to poselstwo nie ubiegam się, bo na co mi tego?
— ja do tego nie zdalny, ale komitet centralny
koniecznie i koniecznie mnie polecil tę kandydaturę;
po, dla wyższych celów muszę się o ten man-
dat starać.“

Но центральна контора польска фактуруе не
тѣлько графамъ при женячцѣ за помочю выбо-
ровъ, — она, тая контора, и на мудрѣтъ удѣляе,
кому того треба и хто того жадае, — якъ то да-
внѣйше въ Падуи роблено. Также выборѣ п. Ло-
зиньского на посла до ойма зъ нашего повѣту
— то также дѣло той конторы. П. Лозинскій,
нема що говорити, порѣвнаниа его съ головами
великихъ панѣвъ и графѣвъ, мудрѣтъ не-абы-яка.
П. Лозинскій знавъ свои адѣбности окупитали-
зувати при „Gazet-ŝ Lwowski-ŝ“, добробоявъ при
нѣй досѣтъ великого маекту. Но що зъ маекту и
мудрости, якъ славы неаетъ? Удаеся отже п. Ло-
зинскій до конторы центральной, — муосѣвъ пе-
вно якусъ такуе зложити, — тай ставъ кандида-
томъ на посла въ повѣтѣ „турецкомъ“, — хотий
его тутъ нѣхто а нѣхто въ житю на очи не ви-
дѣвъ, такъ само якъ и панѣвъ графѣвъ. Но не
дурный то оповѣвъ, що шведѣ самъ не мае до-
брыхъ чѣбѣтъ, а кравецъ сурдута, а у великихъ
панѣвъ и графѣвъ нема файной политуры, чи
оглады, чи кречности, чи якъ бы тамъ хто то на-
завъ. Передъ выборами якъ паны графы такъ и
п. Лозинскій, тѣ „турецкій грабанти“ посольскій,

звычайно представляются — не виборцамъ, бо то
„ciemne chłoptwo“, — але панамъ старостамъ и
прочій урядничѣй бражни. По выборахъ тѣ паны
хѣба и старосту грохи знають и то вже съ не
дуже великимъ „афектомъ“, а прочахъ урядни-
кѣвъ, що то наибѣльше розчибалися при выбо-
рахъ, то „турда“, вѣданы не подивитоя на нихъ.
Авентичный слова одного пана урядника въ Тур-
цѣ суть ось такі: „Proszę Pana, to hańba! Przed
wyborami to ci ranowie hrabiowie i uczeni wszyst-
kich nas wizytują i błądzą o względy, a po wy-
borach to jeden z drugim koło człowieka przejdzie
i ani się popatrzy. Niewdzięcznicy!“ Прото я, ту-
рецкій выборецъ, мушу поручити центральной
конторѣ виборчій у Львовѣ, чтобы при надѣленю
дотычныхъ панѣвъ посольскими мандатами пору-
чила имъ добру дозу кречности и вдячнооти, бо
прѣцнѣ якъ-бы не паны урядники и ихъ безпри-
мѣрне посвящене, — то посольскій мандатъ па-
ны тогда-бы видѣли, якъ свое ухо.

Выборы виборцѣвъ зъ сельской куріи пере-
ведено въ нашѣмъ повѣтѣ неосогорше; кобы тѣ-
ло одробинку пофольгували отъ славного спосѣбу
„турецкого“ при переведеню выборовъ минувшего
разу, то бы чей якось мы побѣдили. Але що-жъ,
бѣднѣй думкою богатѣе...

Выборѣ виборцѣвъ въ самѣй Турцѣ выпавъ
оригинально, для того годится о томъ читающій
публицѣ донести. Въ Турцѣ вытворилоса отъ не-
давнего часу демократична партія польска, съ ко-
трою турчанскій Русины хотѣли погодитися, что-
бы оминути деморализуючу агитацію зъ стороны
жидѣвъ и аристократѣвъ-Полякѣвъ. Польска мо-
лода демократія въ остатѣи хвѣли зробила такъ,
якъ тѣи вовченята, що то ихъ чоловікъ прѣнѣсъ
зъ лѣса, та годуе годуе, гадаючи, що бѣда осво-
итося, а оно якъ вовченята пообдротали и лучи-
лася до того наручна хвѣля, — зробили втеки до
своихъ, до лѣса! Такъ, кажу, зробила молода де-
мократична партія польска въ Турцѣ. Браталися
турчанскій Русины съ тѣми турецкими демокра-
тами, браталися якъ могли, а якъ прѣйшло на
день передъ выборами виборцѣвъ, якъ надуе
телеграфична деиеша зѣ Львова, чтобы за всяку
цѣну всѣ виборцѣ зъ Турки були або Поляки або
жиды, а Русины хотѣ-бы одинъ хороши Боже! —
такъ нашѣ демократы Поляки хвѣтегъ пѣдъ себе
и анужъ по старому выборы виборцѣвъ перево-
джувати! — и выбрано ц. к. старосту, всѣхъ ц.
к. комисарѣвъ и якогось жиды. Вѣднѣ Русинска
вѣрили въ згоду съ демократією турецко польскою
та поишли за свою легковѣрность и добре сердце,
якъ то кажуть, въ дураки... Вѣдъ, кепско, але
хотъ наука файна о згодѣ и турецко польской де-
мократіи. Добре то одинъ казавъ, що межѣ По-
ляками ажъ тогда здвигнею правдива демокра-
тична партія, якъ имъ нужда до решты конвѣры
пообѣдае, — тогда буде вже правдивый реаль-
ный демократизмъ, до котрого и всѣ паны и гра-
фы volens nolens приступлять...

Зъ Лагодова (староства перемышлян-
ского) пишутъ намъ: Громада наша выбирае че-
тырехъ виборцѣвъ а кромѣ того дае кѣльканы-
цать голосѣвъ виральныхъ, тожъ не диво, що чимъ
ближе до выборѣвъ, тѣмъ завѣтѣйшій ведутя
агитаціи. Другого дня Зеленыхъ святѣ прѣхавъ
до насъ п. Тычинскій, дѣюрнистѣ староства въ
Перемышлянахъ, съ полнымъ флашкками „kmi-
kówki“, „kimlu“ а навѣтъ паньского коняка и
розложивъ съ цѣлою тою муніциєю въ домѣ пи-
саря громадского. Пѣдъ той часѣ правляло въ
церкви служба Божя. Выборцѣвъ, що не були въ
церкви, запрошивъ п. дѣюрнистѣ до себе, тай ну-
же частувати ихъ розолоасами, цѣлуватися та про-
ити за голосами для польского кандидата. Де-
котрі виборцѣвъ почали хилитися на сторону дѣ-
юрниста, котрый обѣщывавъ дати ще 200 зр., а
оцѣсла пѣднѣвъ нагороду до кѣвты 500 зр. По
селѣ рознеслася вѣсть, що у пана писаря „про-
дають громаду“. Посыналовъ народъ зъ церкви,
жѣнки заголоали. Сумъ укравъ цѣлу громаду.
Густою юрбою обступили люде домъ писаря тай
толкують дѣюрнистови, що дѣтъ неправѣ дѣло по-
чинае. Въ отповѣдъ на то п. дѣюрнистѣ почавъ
грозити кайданками и съ страшнымъ поглядомъ
позаписывавъ имена непослушныхъ. На сварнахъ
минувъ понедѣлокъ. Во второкъ почалася нова
борба. Народъ ставъ смѣлнѣйшій, бо бачить
вѣльными тѣхъ, котрі вже въ понедѣлокъ мали
бути заковаными, — и п. Тычинскій отѣхавъ
якъ непышный, щобъ своимъ политичнымъ дру-
гамъ зложити смиренный рапортъ зъ патриотич-
ной своей дѣятельности. Оттакъ ототали честной
Лагодѣвцѣ борбу съ польскимъ агитаторомъ! На-
конецѣ съеме запытати уклоню п. старосту Со-
невицкого, чи вѣдомо ему, що п. Тычинскій за-
мѣтъ працювати въ бюрѣ — деморализуе сель-
скій народъ?!

Загалный зборъ делегатѣвъ „Общего рольничо-кред. Заведеня“.

Въ четверть сего тыждня отбуеся у Льво-
вѣ загалный зборъ делегатѣвъ „Общего роль-
ничо-кредитного Заведеня“ пѣдъ проводомъ
Впр. о. крыл. Шашкевича, при участіи 22 деле-
гатѣвъ и въ присуности нотаря п. Шеме-
левского. Яко заступника фондѣвъ вдовичо-си-
ротинскихъ явилоса оо. Грабинскій зъ львов-
ской архіепархіи и Кудерѣвъ зъ епархіи пер-
емышлянской.

По роздѣленю мѣжъ делегатѣвъ „Били-
су ва рѣкъ 1884“, дръ Павенцкій отчитавъ
справозданье зъ дѣятельности Заведеня въ томъ-
же роцѣ. Въ справозданю своимъ зазначивъ,
що рѣкъ 1884 бувъ дуже нещасливый для За-
веденя и тѣлько треба дякувати патриотизмови
галицко-русской публики и помочи управителя
юго-западныхъ дорѣгъ жѣлѣзныхъ въ Россіи,
п. Вышнеградского, удѣлившого Заведеню
значну пожичку на дуже добрыхъ условіяхъ,
що не наступивъ упадокъ банку а съ нимъ и
руина рускихъ институтѣвъ и частныхъ
осѣбъ. Доходу въ року 1884 Заведеню не вы-
каувъ нѣякого.

По справозданю забравъ голосѣ делегатъ
о. Волинскій зъ Бѣлои и заинтерпелю-
вавъ справоздавца дотычно двохъ повѣцій Би-
лявсу, именно 1) яку реальну вартѣтъ пред-
ставляютъ векселѣ на 390.515 вр. 91 кр. и 2)
чи рѣнтуеся магазинъ збожевый заведеня въ
Тернополи? — На тѣи интерпелляціи отповѣвъ
дръ Павенцкій, що 1) векселѣ поволи стягаю-
ся, и 2) що магазинъ збожевый въ Тернополи
треба буде якъ найкортше ликвидувати, а при
томъ старатися, чтобы при ликвидациі якъ
наименшій були страты.

Потому п. Кимаковичъ въ имени ко-
мисіи ревизіиной заявивъ зборова, що комисія
знайшла всѣ дѣловодства Заведеня въ наилуч-
шѣмъ порядку, вносить отже о удѣлене ди-
рекции абсолютіоріумъ.

О. Грабинскій поставивъ внесенье,
чтобы зборъ удѣливъ дирекции абсолютіоріумъ.
— Внесенье се принято одоголосно.

О. М. Тындюкъ, заступникъ филии За-
веденя въ Бережанахъ, выступивъ внесенье,
1) чтобы зборъ черезъ постанье зъ мѣсць за-
явивъ подяку о. Ив. Наумовичи за его заходы
при одержаню пожички въ Россіи; 2) чтобы
зборъ такимъ-же чиномъ заявивъ подяку п.
Вышнеградскому и сейчасъ выславъ до него
телеграму, звѣщаючи его о той чести; 3) что-
бы зборъ черезъ постанье зъ мѣсць выска-
завъ свою подяку за помѣчь оказану Заведеню
въ томъ дѣлѣ дру. Ив. Добрянскому и п. Ю-
ліану Косѣвскому. — Всѣ точки внесена о.
Тындюка прѣнявъ зборъ одоголосно. Крыл.
Шашкевичъ отже заявивъ, що телеграма до п.
Вышнеградского буде выслана заразъ.

Наступили выборы двохъ членѣвъ упра-
вляющого совѣта и членѣвъ комисіи ревизіи-
ной. До управляющого совѣта выбрано пп.
Юліана Косѣвского, директора Заведеня,
и дра Михаила Короля. До комисіи ревизіи-
ной выбрано пп. Глинського, Кимако-
вича и Шелестака, а заступникомъ п.
Вѣднѣковского. Рѣвночасно ухвалено удѣ-
лити членамъ комисіи ревизіиной по 50 вр.
вынагорды.

Оцѣсла забрала ще голосѣ оо. Волин-
скій и Лензавскій, припоручаючи заря-
дови банку: прѣшій, чтобы делегатѣвъ на я-
кійсь часъ напередъ повѣдомити, якій §§-ы
статута Заведеня будутъ змѣнювати на най-
блишѣмъ надзвычайномъ зборѣ делегатѣвъ;
другій, чтобы агенты Заведеня могли беспосе-
редно давати улекшеня довжникамъ гипотеч-
нымъ, котрі теперь муеять въ кождей справѣ
удаватися до центрального заряду у Львовѣ.
На томъ скончалоса засѣданье збору.

ДОПИСИ.

Зъ Черновецъ.

(Комитетъ устроюющій Кирило-Методѣв-
ске торжество въ Черновицѣхъ) выдавъ слѣдуючу
отзову и програму торжества:

„Братя Славяне! Наколи очи и сердца
всѣхъ отраслей великого народа славянского
зверненій къ Велеградови, коли цѣлый свѣтъ
славянской обходитъ празникъ тысячѣлтной
памяти дѣятельности святыхъ своихъ Апосто-
лѣвъ Кирила и Методія, — задумали и Сла-
вяне на Буковинѣ объявити загално, глубо-
ку честь для першихъ Творцѣвъ и Отцѣвъ
свои просвѣты и устроити въ престольномъ
мѣстѣ краю, въ Черновицѣхъ, отповѣдне тор-
жество, въ котромъ бы пѣдъ знаменемъ брат-
ной любви, спѣльной працѣ и едности цѣлей,
вняли участь прѣдставителѣ всѣхъ славян-
скихъ племенъ, замещалыхъ въ сѣмъ вакут-
ку монархіи.

Цѣлею празника — далекого отъ вся-
кихъ политичныхъ тенденцій або демонстра-
ціи противъ ишимъ, неславянскимъ сад-
мешканцамъ провинціи, котрыхъ прихиль-
ность намъ вѣсѣмъ пожадана — есть передо-
вѣсѣмъ скрѣпленье побратимства крови и объ-
ту вдячности для Авторѣвъ першихъ книгъ
славянскихъ, для Мужѣвъ, котрі охороняючѣ
прадѣдовъ нашихъ отъ вынародовленя и за-
глады, впривадили ихъ въ ряды просвѣче-
ныхъ народѣвъ.

Комитетъ завязанный въ цѣли устроения
всеславянского Кирило-Методѣвского праздни-
ка прѣзначивъ день 27 мая ст. ст. (8 червня

н. ст.) 1885 и уложив подану низше програму правования великого свята Славянъ.

Братя! Запрошуемо, вызываемо Васъ надъ Пруть! Прибувайте разомъ и громадно оудати покланъ великимъ Апостоламъ, Учителямъ многомилионного свята Славянина! Прибувайте скрѣпяти нашу свбодность, нашу братну еднѣсть!

Великий и малый, ученый и простолудивъ, каждый перенятый одною гадкою, однимъ одушевленемъ для всего, что внесле и благородне, нехай свѣтитъ громадно на святочный правникъ роаличныхъ отраслей славянского свята.

Въ Чернобцахъ въ маю 1885.

Комитетъ: Исидоръ Виницкій, голова. Михайло Кораловичъ, секретарь. Выдѣловъ: Зѣ сторовы Русинѣвъ; О. Келестинъ Костецкій. Юстинъ Писулякъ. Зѣ сторовы Поляковъ: Юстинъ Холодецкій, Витъ Мокрицкій. Зѣ сторовы Чехѣвъ: Фердинандъ Крчекъ, Адольфъ Бенешъ.

Програма торжества: дня 27 мая (8 червня) 1885. 1. Отъ години 9 въ рана будуть отравлятися торжественный богослужения въ всѣхъ церквахъ Черновецкихъ т. е. въ греко-православной катедрѣ, въ греко- и римско-католицкой церквѣ. 2. О 1/8 години вечеромъ въ мѣскомъ театрѣ: вечеръ музыкально-декламаторскій въ языкахъ: рускомъ, польскомъ и чешкомъ съ отвѣданнымъ отчетомъ. На ваконченье: образъ въ живыхъ особѣ представляющей св. Кирила и Методія посередѣ группъ славянскихъ при освѣтленю магнелиовымъ. Цѣны: лѣжа партерова 5 вр., лѣжа первого поверху 4 вр., фотель 1 вр., крѣсло партерова 60 кр., крѣсло ва лѣжами 40 кр., вступъ на партеръ 30 кр. (для учениковъ и гарнизону 20 кр.), крѣсло бальковове 30 кр., галерія 10 кр. — Цѣлый чистый дохдъ призначеный на маочу осунуватися стипендію имени св. Кирила и Методія. Всякі надатки принимаются съ подякою а имена Вп. Дателѣвъ будутъ оголошенъ въ публичныхъ часописяхъ. — Картъ вступныхъ дѣтати можна въ товариствахъ русскихъ улица Спленіого ч. 7., въ Читальни польскѣй улица палаты краевой ч. 15, въ цукорняхъ пл. Филячинского и Румля що дня въ свѣчайныхъ годинахъ, а въ повыше вгаданымъ дни въ касѣ театральной отъ години 4-тои по полудни.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Выборы.) Першій стрѣлы выборочной кампаніи упали дня 27 с. м. въ Австрій нязшѣй, где переведено сего дня выборы зѣ округѣвъ меншой посѣлости. Результатъ сѣхъ выборовъ есть слѣдующій: въ округѣ Ст. Пельтенъ выбранный давѣйшій посолъ централнотъ Пирко; въ Амштешенъ давѣйшій посолъ клерикалъ Овердорферъ; въ Кремъ при другімъ голосованю мѣжъ дотеперѣшнымъ посломъ антисемитомъ Фиркранцомъ а новымъ кандидатомъ централистомъ Ширеромъ, удержався Ширеръ; въ Корнаибургѣ вышшовъ при стислѣйшомъ выборѣ новый кандидатъ централиствъ Фуртмиллеръ противъ дотеперѣшного посла клерикала Руфа: въ Мистельбахъ побѣдивъ кандидатъ селянского товариства „Mittelstrasse“ Гарнгафтъ дотеперѣшного посла централиста Гранича; въ Найштадъ выбранный въ мѣсце Думбы централиствъ Адамецъ; въ Сексгаветъ задержавъ мандатъ централиствъ Зисъ; въ Гернальцѣ централиствъ Эккеръ; въ Гиндигъ централиствъ Шефель. — Результатъ сей такъ що до особѣ кандидатѣвъ, якъ и що до числа пословѣвъ належачихъ до сторонництва сполучено лѣвицѣ ичимъ майже не рожнятся отъ результату выборовъ зѣ 1879 р. — а зваживши противности, якъ грозили лѣвица зѣ стороны клерикаловѣвъ, демократѣвъ якъ и товариствъ селянскихъ, можна назвати результатъ сѣхъ выборовъ користнымъ для централиствѣвъ. Зѣ вынаткомъ округа Мистельбахъ, въ котромъ кандидатъ селянскій побѣдивъ Гранича, задержала лѣвица воѣ свои дотеперѣшнй позиции, а кромѣ сего здобула для себе округъ Корнаибургъ, въ котромъ членъ ея, Фуртмиллеръ, побѣдивъ Руфа, и округъ Кремъ, де вышшовъ Ширеръ оупротивъ антисемита Фиркранца. Нѣмецко либеральна партія буде въ наслѣдокъ сего мати зѣ округѣвъ низшо-австрійской меншой посѣлости сѣмъ представителѣвъ, отже о одного больше, якъ минувшой каденции. Замѣтно и тое, що выбравъ кандидатъ Пирко и Эккеръ доволѣ слаби мали шаномъ, а Шефель навѣтъ не кандидатывъ. При всѣхъ тыхъ выборахъ отдано разомъ 3548 голосѣвъ; зѣ тыхъ упало 1912 голосѣвъ на кандидатѣвъ нѣмецко-либеральной партіи, 1128 голосѣвъ одержали консервативны а 508 голосѣвъ антисемиты. Въ порѣвнаню отже до числа голосѣвъ, отданныхъ при выборахъ въ р. 1879 стратили теперь либерали 69 голосѣвъ, зыскали консервативны 388 а антисемиты 138 голосѣвъ. — Въ Зальцбургу отбулися выборы зѣ округѣвъ меншой посѣлости такъже на дни 27 с. м. Въ обохъ округахъ выборовъ выбравъ дотеперѣшнй посолъ клерикалы: „Наймаеръ и Линбахеръ“. — Дня 28 с. м. отбулося выборы зѣ меншой посѣлости въ Австрій горѣшнѣй, Краинѣ, Тиролю и Фэралбергу. Въ Австрій горѣшнѣй выбравъ въ округѣ Лицу дотеперѣшнй посолъ Бауеръ; въ округѣ Пляцъ-Рорбахъ дотеп. посолъ Ришеръ; въ округѣ Фрайштадъ дотеперѣшнй посолъ гр. Брандистъ въ окр. Рядъ дотепер. посолъ Добльгаммеръ въ окр. Шердингъ дотеп. посолъ Цегетма-

еръ; въ округѣ Вельсъ выбранный новый кандидатъ Венгеръ (клерикалъ) оупротивъ дотеп. посла Пельгя а въ Гмунденѣ новый кандидатъ Рогль. — Въ Краинѣ выбравъ: въ окр. Любляны дотепер. пос. Кляуъ; въ окр. Краинельбургъ Гогенвартъ; въ окр. Рудольфсвартъ Пфайферъ; въ окр. Адельсбергъ Обреса; въ окр. Готше выбранный кандидата народного Грел а противъ дотеперѣшному послови Вандишгрецови. Въ Тиролю выбравъ зѣ попереднихъ пословѣвъ: клерикалъ Штернбахъ въ окр. Инсбруку, клерикалъ Грайтеръ въ Имотъ, клерикалъ Цалнгеръ въ Боценъ, клерикалъ Катрайнъ въ Брунекъ, итал.националъ Льоренцони въ Кльесъ и клерикалъ Жентилини въ Ровередо; зѣ новыхъ кандидатѣвъ выбравъ: въ округѣ Швацъ клерикалъ Рапъ мѣсто клерикала Джованеля и националъ ВакаNELIA мѣсто клерикала Гиполята въ окр. Триенту. Вачимо зѣ отси, що въ Тиролю кромѣ двоухъ вышши тѣ самі посолы, що попередно, а и зѣ тыхъ двоухъ новыхъ тѣлько одинъ есть националомъ а другій (Рапъ) клерикаломъ, якъ и его попередникъ. Значить, загалный результатъ выборовъ въ Тиролю выказавъ 6 пословѣвъ — клерикаловѣвъ, а двоухъ националовѣвъ. Такъ само дуже незначный змѣны що до особѣ пословѣвъ зайшли при выборахъ въ Австрій горѣшнѣй и въ Краинѣ. Въ Австрій горѣшнѣй выбранны 5 пословѣвъ тыхъ самыхъ, що попередно въ 1879 р. були выбравъ, а 2 новыхъ однако и тѣ 2 нові сутъ такъ само клерикалами якъ и ихъ попередники, такъ що выборы въ меншой посѣлости Австрій горѣшнѣй выдалы разомъ 7 пословѣвъ-клерикаловѣвъ. Въ Краинѣ зайшла змѣна тѣлько що до одного посла (въ окр. Готше), де мѣсто клерикального словенца Вандишгреца выбранны словенского национала Грена, въ прочихъ округахъ перейшли давѣйшій посолы; въ загалѣ выбранны въ округахъ меншой посѣлости Краины 4 Словенцѣвъ-националовѣвъ а одного Словенца-клерикала. Про выборы зѣ Фэралбергу доси не маемо ще нѣякой вѣсти.

(Рухъ передвыборчій) добѣгае своего кѣнца. У Вѣдны поставивъ комитетъ нѣмецко-либеральной партіи уже дефинитивно своихъ кандидатѣвъ. Суть нима: на I округъ (середмѣстье) — Дръ Герботъ, Дръ Жакъ, Дръ Копъ и Дръ Вейтгофъ; на II округъ (Льеопольдштадъ) — Дръ Зисъ; на III округъ (Ландштрассе) — Соммаруга; на IV (надъ Виденомъ) — Матшеко; на V округъ (Маргаретенъ) — Штайдель; на VI (Маріягильфъ) — Найберъ; на VII (Найбахъ) — Визенбургъ; на VIII (Лозефштадъ) — Штурцъ; на IX (Альзергрундъ) — Вралецъ. Все тѣ кандидаты маюгъ майже певнѣсть выбору. Одного тѣлько Вралеца шансы не дуже такъ певны, позаякъ комитетъ мѣсцевый поддерже супротивъ него кандидатуру дотеперѣшного посла IX-го округа Лебиха, за котроку стоить сннатія дробныхъ промысловцѣвъ и поступовыхъ куцѣвъ; центральный комитетъ поставивъ Вралеца для того, позаякъ оный уступивъ свое мѣсце въ I-шомъ округѣ дрови Гербетови, котрого выборъ въ Чехахъ бувъ загроженый. Ставлячи сѣхъ кандидатѣвъ выдѣвъ комитетъ центральный нѣмецкихъ либералѣвъ отозву до выборовъ мѣста Вѣдны, въ котрой подносятъ, що все, що Австрій доси доброго зроблено, зробила партія либеральна, котра буде на основанъхъ, положеныхъ Іосифомъ II-имъ. — Буковинскій выборы зѣ меншихъ посѣлостей отбуваются нынѣ, и про результаты ихъ не маемо еще нѣякой вѣдомости. Урядова черновецка газета заявляе, що поставлена буковинскими Русынами въ округѣ Выжница-Кѣцаны Станѣвѣвъ кандидатура министра Конрада, подѣсеново зѣстала зовѣмъ безъ его вѣдомости и згоды; — рѣвночасно же заявляе черновецка „Gaz. Pol.“, що знае зѣ доброго и достовѣрнаго жерела, що Русыны буковинскій за згоды мн. Конрада поставили его кандидатуру. Дня 27 с. м. отбулося въ Радѣвцахъ зѣбрание выборовъ зѣ мѣст: Сучава, Серетъ и Радѣвѣ. Рѣшено попарити кандидатуру Коосовича, котрого выборъ мае бути зовѣмъ певный. Въ самыхъ Чернобцахъ помямо сильной агитации за Вагнеромъ, Русины, Поляки и въ загалѣ выборовъ нецентралистичного пересвѣдченя голосовати будуть на Кохановского. Въ другѣй куріи большой посѣлости буковинской ставлятъ не-румынскій выборы кандидатомъ генерального прокуратора Симоновича. Буковинскій централисты выдалы сими днями въ Чернобцахъ брошуру п. з. „Ein Wort in ernster Stunde an die Wähler des Landes“, въ котрой высказано отремлена политичнй лѣвицѣ, заохочуючи до отважного попарян кандидатуръ Тожащюка и Вагнера. Брошуру тую сконфисковала заразъ по ея появленюса державна прокуратурія.

(Министерство правосудія) припоручило подвластнымъ особѣ судамъ австрійскимъ, чтобы на завѣзваня оудѣвъ угорокыхъ о переведенье еказуци на територіюмъ долитавкомъ отвѣдали отменно и жаданыхъ еказуци не переводили. Причиною сего розпорядженя есть тое, що суды угорскій дуже часто отмовляють подобнымъ жаданямъ судѣвъ Долитави.

(Програма дѣльности тѣхъ конституційныхъ) въ сѣмъ роцѣ мае бути, поѣла донесены газетѣ, слѣдуюча: Сѣ початкомъ вересня збереса рада державна въ цѣли верификация выборовъ, уложени адресы до короны, выбравя комисіи и делегация, котрой то чинности воѣ маюгъ третати до половины жовтня. Отъ половины жовтня до половины надолѣста маюгъ радити делегация — отъ половины же надолѣста до половины грудня сойма краевѣ.

(Переговоры взглядохъ австрійско угорской) угоды маюгъ распчатися заразъ по окѣченю выборовъ до рады держ. Именно мае бути уложена заразъ програма сѣхъ переговоровъ, до ко-

трои дотичнй референты приладили вже материалы. Переговѣмъ вестися будуть переговоры въ справѣ отновления торговельной и цповои угоды. Изъ освѣдченъ угорокыхъ министровѣвъ, а особливо зѣ промовы министра гр. Шаарого, выгодошена подѣаса приняти чешскихъ гостей на пештенской выставѣ, можна бы вносити, що Угорщина схоче узгляднати при заключеню угоды справедливий постулата экономичныхъ интересовѣвъ Австрій, а то тымъ певнѣше, що теперь оупротивъ неприятной политики цповои Нѣмецчаны, Угорщина въ власномъ интересѣ стремѣти буде до стянени звязи мѣжъ обома половинами монархія.

ЗАГРАНИЦА.

Бунтъ анархистѣвъ въ Парижи. Въ першій день Зеленыхъ святъ бувъ Парижъ знову свѣдомъ тыхъ страшныхъ сценъ, якѣ отъ першой революциі французской чимъ разъ частѣше повтарялися, доки ажъ въ 1871 р. не кристализувалися подѣ червонымъ прапоромъ ославленю комуны парижской. Придушено комуну, але отъ часу до часу пригадуеся она въ такихъ сценахъ якъ тѣ, о котрыхъ якъ-разъ хочемо писати. На день 24 с. м. припадали роковины парижской комуны а французскій коммунисты и анархисты постановили були сей день торжественно святкувати на томъ самомъ мѣсти, де въ 1871 р. въ послѣднѣмъ пораженю комуны погibli сотки комунарѣвъ на розказъ ген. Галифета. Мѣсцемъ сѣмъ есть славно отъ вѣковъ кладовище Перъ-Ляшезъ. Сюды направилыся були першого дня парижскій коммунисты и анархисты въ 29 окремыхъ отдѣлахъ и съ червоными або чорными прапорамы. Полиция була вже повѣдомлена о сѣй демонстрациі и для того на кладовища устависа бувъ одинъ еи отдѣлъ, трохи жандармерія а коло кладовища кавалерія. Скоро лишь надѣйшли анархисты, полиция зажадала, чтобы они отдали прапоры або щобъ ихъ бодай сховали. Деякі отдѣлы далыся тымъ налякати и поховали прапоры, але подѣ мурами кладовища прийшло швидко до голоной демонстрациі. Надѣйшовъ новый отдѣлъ анархистѣвъ а стоячи подѣ кладовищемъ отдѣлы думали, що займонували полицию, и поднесли на повитанье нового отдѣлу работнѣй охликъ. Розпочалися подбурнуючѣ бесѣды а якійсь вѣзникъ именовъ Кароль Мооръ отчитавъ поематъ повнѣв жажды крови и поднѣсъ многолѣтство комуны. Наразъ раздався страшный крикъ. Полиция абытими рядами и съ вытягнеными руками пустилася на анархистѣвъ и зажадала отдана прапорѣвъ. Розпочалася бѣйка. Позаякъ полиция була числомъ менша и находилася въ небезпеченьствѣ, для того комисаръ полиция приказавъ добути оружія и теперь вже полилася кровь. Полиция рубала на ослѣпъ передъ собою а анархисты почали утѣкати ажъ оинилися при якыхъ кунахъ камбя. Теперь посылалось камбяе на полицию; комисаръ Карнаръ зѣоставъ раненый каменемъ небезпечно въ голову и упавъ на землю. Тогда жандармерія съ наложенными багнетами кинулася на товпу анархистѣвъ и не щадила вже нѣкого, нѣ женщанъ нѣ дѣтей. Кто понаве а не мѣгъ скоро утечи, бувъ калѣченый. Однѣя полициста напавъ на якогось работянника и хотѣвъ его шаблею икнути; той откывъ грудь и каже: „На, коли!“ Полициста упустивъ шаблю, але арештувавъ работянника. Анархисты почали поволи уступати а коли ще жандармы хотѣли ужити пороху, они такъ вже зовѣмъ уступили, хочъ ще на улицахъ хотѣли перевертати возы трамвайей и работи баржады. Въ сѣй бѣйцѣ раненыхъ 80 особѣвъ: двѣ особы смертельно а дуже богато не безпечно; арештовано 24 особѣвъ.

Россія. Дня 27 с. м. зѣоставъ откывтый въ Петербургѣ новый морской портъ съ великимъ торжествомъ и въ присуности царя, царицѣ и другихъ членѣвъ царской родины. Портъ сей будовался вже отъ довшого часу и зѣоставъ доперва минувшого року уклѣченый; кошты сего порта выношягъ десятыи миллионѣвъ рублѣвъ и не оутъ ще докладно обчолоенъ, позаякъ при портѣ показуются все ще потрібнй рѣжнй работы. Наибольша труднѣсть въ отповѣданѣмъ уладженю сего порта лежить въ томъ, що его вода разъ въ разъ замулке; доперва минувшого року удалося его зрѣбити глубшимъ, але влаоне се заглублене потягнуло за собою дуже великй кошты. Теперь маюгъ туды заходити кораблѣ наибольшой величины. Такъ отже стане Петербургъ приморскимъ мѣстомъ а цѣлый рухъ торговельный перенесетя теперь зѣ Кронштадта до Петербурга. — Дня 8 вересня с. р. мае бути въ Иркутку откывтый сибирскій университетъ въ новѣмъ откывѣ складѣ т. е. будутъ отъ разу откывтъ воѣ чотыры факультеты, а зарядъ кураторія заходно-сибирского округа наукового буде вже откывтый отъ днемъ 1 червня с. р. Кураторомъ сего округа мае бути именованный Флоринскій, профессоръ казанского университета. Для позысканя добрыхъ силъ до нового университета будутъ профессорамъ наданъ важнй привилегіи а кромѣ сего ихъ платня буде значно подвысшена. Справа ся мае бути впроцѣмъ залагоджена що „государственнымъ совѣтомъ“. — Вѣсть о зѣздѣ трѣхъ цѣсарѣвъ знову выстуняе, сѣмъ разомъ однакожъ съ певною резервою. До „Poln. Corr.“ пашуть именно зѣ Петербурга, що поголоса о зѣздѣ трѣхъ цѣсарѣвъ въ сѣй портъ на всякій случай есть передчасноу. Певнымъ есть лишь, що царъ Александеръ III. отдасть визиту цѣсареви австр., що може въ лѣтѣ або доперва въ осени наступитъ; однакожъ анѣ о мѣсти анѣ о часѣ не можна нѣчого певного оказати. Евентуальный зѣздъ трѣхъ цѣсарѣвъ буде залежати въ першѣй линіи отъ рѣжнжихъ обставинъ. — Въ справѣ переговоровъ по поводу російско англійского конфликта не можна ще нѣчо о-

го рѣшучого оказати; переговоры вестися а дальше. Нынѣ есть лишь то переговоры жадна зѣ державъ неутральныхъ не стѣкана на судю мирового.

Нѣмецчина. Цѣсаръ нѣмецкій до довшого часу неужѣ; станъ его отѣлько погорѣшиса що до загалного оудчиво, ще и болье жолудка. Зѣ сѣмъ отложенъ на позѣйше. — Въ Берлинѣ отчатися акция противъ Занзибару. Занзибару не може теперь числати въ сторону Англии, то и нема ославно доверла до якихъ небудь запутаныхъ сѣея акция мае бути то, що сунатся до выгубивъ ворожо противъ нѣмецкого африканского товариства. Говорятъ, что вѣсть о сѣй спонуканый италийскій ствомъ, котре въ сѣй цѣли выслао Занзибару капитана Чехого и цѣсаръ султана до такого выступленя. — Дня 28 с. м. прихавъ бувъ недавно лордъ Робертъ оубъ въ дуже важной мисси до кв. Бисмарка въластиво хотѣвъ, доси же не зѣстатъ сѣтъ лишь, що отъ конферувавъ по зѣзѣвъ и дуже довго то съ кв. Бисмаркомъ сѣтъ гр. Гацфельдомъ. Що бы прихавъ сѣтъ еще неимѣвнымъ; оскоро замѣню его дипломатичной поѣздки въ египетокѣ. Але и въ сѣй справѣ, оубъ поясненя отъ кв. Бисмарка, такъ въ правительствѣ не зовѣмъ ще порѣвнѣ французскимъ кабинетомъ Бриссона. Берлинскимъ урядомъ заграничнмъ оудаватися, що Англия буде ще муѣтъ ослѣвъ чекати на залагоджене сѣея спрѣна, якъ въ Берлинѣ кажуть, дуже потребуе довгой розваги.

Франція. Въ палатѣ пословѣвъ пос. Лоранъ интерпелляция въ справѣ анархистичныхъ минувшой нѣдѣля а полицию, що она все те оцонувала, а доказувать, що правительство не мае ронювати червоныхъ прапорѣвъ, бо аждного права. Министръ Алъевъ оувивъ, що всю отвѣчалность бере на отупованье полициі, а хочъ дѣйтно маю того муѣтъ пильновати, чтобы не межауособицѣ. Парижской демократіи, министръ, не треба и не можна ровнати анархистѣвъ а що до агентѣвъ полиция они поступали такъ, якъ подобае на законѣ. Надъ повышеними мѣгнаними переѣшла палата до порядку дневнѣи самі противъ 44; противно, внесено высказуюче доверѣе для правительства завѣсды буде енергично постулату, млата 388 голосами противъ 10. — Чотыри податны декретъ правительства, що Шерикій, теперьшнй костель католическыи отданный своему первѣстному приамгій декретъ наказуе, чтобы моца Вабула въ Пантеонѣ похороненъ. Помямо деся имѣвнѣй доперва въ понедѣлокъ кину доносатъ до „Times“, що тамъ порозумѣнье въ справѣ заключена хлѣцуского мира.

Италія. Капитанъ Феррари графично министровы Манчиньому, що бессиянскій, Оганнесъ, приймивъ его каво и заявивъ, що бажае удержати талие и жити съ нею въ дружнѣхъ отношѣннхъ. Тымъ оспособомъ отпадутъ воныя помы котрыхъ окуация мѣста Маооухъ маю на короля якъ найгорше враженье. Што оо аоциальна праса отае въ оборонѣ Манчинього передъ часописами ея уже така не устае поголоска о залагоджановици; ба, говорятъ, що отаованнѣ дѣлъ заграничныхъ есть такъ захптанъ, оскоро же чи позѣйше буде муѣтъ утратитогожъ часткова змѣна кабинету етъ таньемъ чаоу.

НОВИНКИ.

— До приятельвъ молодежи! Маю честь до благородныхъ сердецъ нашихъ Добрыи бы звѣдла ласкаво заюмочи сондѣбныхъ учениковъ руской гимназіи вѣками, бо вже зовѣмъ вычерпанно, а тѣ приходится бѣдлашна о заюмогу: тѣ дѣрвными чѣбѣтми, тамтой доктими и иншій вѣти хоче... Треба бѣдъ зарѣкати не ма вже оредѣтъ. Лишь въ добротѣ шихъ патриѣтовъ лежать воля ихъ выѣсилъ Ильницкій, директоръ руской гимназіи.

— Обрѣдова комисія въ св. Юрѣ послѣ заобѣданю дня 20 с. м. не работи по нѣбныхъ змѣнѣвъ въ чинахъ и службахъ лѣкомъ Часословѣвъ и „Триологонъ“ а Ставропигійскій Институтъ приотунатъ выдана сѣхъ книгъ, принимачо за ослѣднѣй Часословѣвъ, выданный у Львова „Логіонъ“, выданный въ Почаевѣ а одобрѣяно Стецкимъ. Съ „Тяжкою“ зѣздержатиса, позаякъ комисія порѣвнати имѣвнѣро деякі змѣны. — Будыноу руской духовнои семинаріи вже отъ довшого часу своимъ зѣздѣ подѣ взглядомъ санитарнымъ увагу оудавнѣхъ и отъ давня пошеноса съ галѣнокъ сѣй бодай первоотрѣнн. Комисією оо комисією в молалою отъ наѣзѣтѣ

много розширена его и перероблена дотеперш...

О. Наумович повернувши татого тижня в Росію...

Конференція. Сими днями сконфукувала про...

Будівля Стрийсько-Бескидскою желѣзницѣ отдано...

Львівська рада шістьма місяцями розписує конкурсі...

щасливий по отставленю его до головного шпиг...

Пожаръ у Львовѣ. Въ вторникъ дня 26 с. м. за...

Дрѣбні вѣсти. Арханкіз Альбрехтъ приѣхавъ до...

Конференція. Сими днями сконфукувала про...

Будівля Стрийсько-Бескидскою желѣзницѣ отдано...

Львівська рада шістьма місяцями розписує конкурсі...

Вѣсти зъ Аепархіи Львівскої.

Каноничну институцію получили оо.: Иоак. Зарицкі...

Введені оо.: Емануїл Крацицкі яко сотр. въ Борнячыхъ...

Позволене до ишучу конкурсового приотуцати...

Отпустку получили оо.: Хризантъ Буцацкі, пар. въ...

Телеграммы „Дѣла“.

Калушъ. 30 л. мая. Выборці калусько-го повіт...

(Надослане.)

! Новостъ !

Отъ дня 1 червня будутъ продаватися по-живно-о...

Кефиръ, напитокъ черкескихъ горняковъ зъ мо...

Квасъ російскій зъ жита и напитокъ галицкій зъ...

Напитки сѣ находятъ въ комисіи у Карчевского. ан...

Аптика РУКЕРА во Львовѣ поручае 1315 36-?

Подписанный завѣдомляе П. Т. Публику, що отбувши...

Ц. к. желѣзницѣ державній.

Table with columns for routes (e.g., Загорье-Гусатынъ, Гусатынъ-Загорье) and train numbers. Includes a section for 'Вытягъ зъ плану бѣды...'.

Складъ фабричный красокъ, лякеровъ, покостовъ, продукто...

ГИБНЕРА и ГАНКЕ во Львовѣ, Рынокъ 1340 13-?

Advertisement for GIBNERA and GANKE, listing various art supplies like paints, brushes, and stationery.

Advertisement for the Budapest exhibition lottery (Будапештень-Лосыт по I ский выставови).

Нещасливый слу... на ул. Ды...

